

STORTINGET

Innst. 537 S

(2024–2025)

Innstilling til Stortinget
fra kommunal- og forvaltningskomiteen

Dokument 8:279 S (2024–2025)

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Anne Kristine Linnestad, Ingunn Foss, Mudassar Kapur, Tone Wilhelmsen Trøen og Erlend Svardal Bøe om ny boligsosial strategi

Til Stortinget

Bakgrunn

I dokumentet fremmes følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen utarbeide en ny nasjonal boligsosial strategi.»

Det vises til dokumentet for nærmere redegjørelse for forslaget.

Sakens dokumenter er tilgjengelige på sakssiden på stortinget.no.

Komiteens behandling

Komiteen har i brev av 3. juni 2025 til Kommunal- og distriktsdepartementet ved statsråd Kjersti Stenseng bedt om en vurdering av representantforslaget. Statsrådets uttalelse følger av vedlagte brev av 5. juni 2025.

Komiteen har invitert til og mottatt to høringsinnspill. De skriftlige innspillene er sammen med sakens dokumenter tilgjengelige på sakssiden på stortinget.no.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Lise Christoffersen, lederen Sverre Myrli, Siri Gåsemyr Staalesen og Terje Sørvik, fra Høyre, Mudassar Kapur og Anne Kristine Linnestad, fra Senterpartiet, Heidi Greni og Kathrine Kleveland, fra Fremskrittspartiet, Per-Willy Amundsen og Erlend Wiborg, fra Sosialistisk Venstreparti, Birgit Oline Kjerstad, og fra Rødt, Tobias Drevland Lund, viser til representantforslag fra stortingsrepresentantene Anne Kristine Linnestad, Ingunn Foss, Mudassar Kapur, Tone Wilhelmsen Trøen og Erlend Svardal Bøe om ny boligsosial strategi (Dokument 8:279 S (2024–2025)).

Komiteen viser til at det fremmes ett forslag i representantforslaget. Komiteen har mottatt to skriftlige innspill til forslaget. Komiteen viser videre til statsrådets svarbrev av 5. juni 2025.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet viser til at antall bostedsløse øker, dermed øker også bruk og behov for midlertidig botilbud. I svarbrevet fra statsråden fremkommer det at:

«Husbanken anslår, etter dialog med de største kommunene, at det i 2024 var 500 flere bostedsløse enn i 2023.»

«Mange kommuner melder om at flere av innbyggerne trenger hjelp til å skaffe seg en egnet bolig, og at det er vanskelig å finne boliger i et allerede presset leiemarkedet. Økt rentenivå, bosetting av svært mange flyktninger og lav boligbygging bidrar til å øke utfordringene. Noen personer har særlige utfordringer som gjør at boligsosiale tiltak og virkemidler ikke er tilstrekkelig for å oppnå en god og trygg bosituasjon. Dette gjel-

der mange av de bostedsløse, noe Riksrevisjonen nylig pekte på i rapporten om helse- og velferdstjenester til personer med samtidig rusmiddellidelser og psykiske lidelser.»

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet, viser til at Stortinget våren 2024 behandlet Meld. St. 13 (2023–2024) Bustadmeldinga, som angir regjeringens tydelige nasjonale prioriteringer for den boligsosiale politikken. I Bustadmeldinga ble det lagt frem fire innsatsområder for boligpolitikken, der ett av disse nettopp er å forsterke innsatsen overfor dem som ikke selv klarer å skaffe seg eller beholde en egnet bolig.

Flertallet viser til at siden 2004 har arbeidet med bostedsløshet vært forankret i ulike nasjonale strategier. Det finnes et godt kunnskapsgrunnlag om tiltak som virker for å forebygge og hjelpe folk ut av bostedsløshet. Samarbeid på tvers av velferdssektorene, og vedvarende og langvarig innsats, er viktig for å lykkes. Videre må det boligsosiale arbeidet være godt og tydelig forankret både administrativt og politisk i kommunene. Innsats for å forebygge og hjelpe folk ut av bostedsløshet må bygge på erfaringer og tiltak en vet har effekt. Kommunenes boligsosiale ansvar ble tydeliggjort i boligsosial lov som ble iverksatt i 2023. Husbankens nye digitale fagsystem for kommunale boliger og boligsosialt arbeid, Kobo, gir kommunene god systemstøtte i arbeidet med å følge opp loven. Kobo gjør det også enklere for innbyggerne å finne og søke kommunal bolig, og for kommunene gjør Kobo det lettere å tildele og finne en egnet bolig til den enkelte boligsøker. Husbanken er tett på kommunene i det boligsosiale arbeidet og finansierer også boligsosiale prosjekter i regi av frivillige organisasjoner.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet viser til svarbrevet fra statsråden, der det fremkommer at det gjennomføres flere tiltak for å øke botryggheten og tilbudet i leiemarkedet. Disse medlemmer viser til at regjeringen blant annet fornyer husleieloven og bygger flere studentboliger. Bostøtten er styrket og flere får startlån. Når det gjelder det nevnte innsatsområdet for dem som ikke selv klarer å skaffe seg bolig eller beholde en egnet bolig, er det satt to delmål:

- Bostedsløse skal raskt få tilbud om varig bolig. Barn og unge skal prioriteres.
- Ingen skal bli bostedsløse etter løslatelse fra fengsel, etter utskriving fra institusjon, eller etter opphold på krisesenter eller etter tiltak i barnevernet.

Komiteens medlemmer fra Høyre påpeker at et trygt sted å bo er et grunnleggende behov og en forutsetning for å kunne delta i samfunnet. Disse medlemmer viser til at regjeringen Solberg la fram en nasjonal strategi for sosial boligpolitikk: «Alle trenger et trygt hjem – Nasjonal strategi for den sosiale boligpoli-

tikken (2021–2024)». Denne strategien rettet innsatsen mot de mest sårbare gruppene: De som står i fare for å bli eller er bostedsløse, barn og unge samt personer med nedsatt funksjonsevne.

Disse medlemmer viser til at antallet bostedsløse nesten ble halvert i perioden 2012–2020, og påpeker at det fortsatt er viktig å jobbe for å gi flere et trygt hjem å bo i. I 2020 var 3 325 personer bostedsløse i Norge, av disse var 148 barn, noe som var historisk lavt.

Disse medlemmer påpeker at Husbanken, etter planen, skulle gjennomføre en kartlegging av antallet bostedsløse i 2024. Dette er ikke gjort. Ifølge Husbanken er årsaken at Arbeids- og velferdsdirektoratet ikke har gitt fritak fra taushetsplikten. By- og regionforskningsinstituttet NIBR kan derfor ikke gjennomføre undersøkelsen som var planlagt i 2024. Disse medlemmer påpeker videre at NIBR har klaget på avgjørelsen, men at det fortsatt er uklart når kartleggingen vil bli gjennomført. Disse medlemmer viser til at Husbanken har data som gjør at de likevel kan anslå at antallet bostedsløse var om lag 4 700 i 2024.

Disse medlemmer viser til at Kirkens Bymisjon slo alarm tidligere i år om at 7 079 husstander bodde i midlertidige botilbud i Norge i 2024, og at det var registrert 645 bostedsløse barnefamilier. Det er tre ganger så mange som samme statistikk viste i 2020.

Disse medlemmer påpeker at den negative utviklingen krever tiltak. Det er et politisk ansvar å hjelpe vanskeligstilte med å komme seg inn på boligmarkedet, og å motvirke at innbyggere i Norge blir bostedsløse. Belastningen ved dårlige boforhold, ofte med hyppige flyttinger, er stor. Disse medlemmer viser til statsrådens svarbrev hvor statsråden viser til flere planer som angår bostedsløse. Disse medlemmer mener at dette ikke er nok, og at man trenger en ny og helhetlig boligsosial strategi som tar tak i de utfordringene Norge, og da særlig storbyene, opplever nå, for å forhindre at flere faller utenfor boligmarkedet. Dette gjelder særlig barnefamilier. Disse medlemmer påpeker at strategien må bygge videre på strategien fra regjeringen Solberg. Den må inneholde konkrete tiltak for å redusere antallet bostedsløse, sikre at flere får mulighet til å eie sin egen bolig, og styrke kommunenes mulighet til å hjelpe vanskeligstilte inn på boligmarkedet.

Disse medlemmer påpeker at det ikke har blitt lagt fram en ny boligsosial strategi etter at regjeringen Solbergs strategi «Alle trenger et trygt hjem» gikk ut i 2024, noe som betyr at Norge ikke lenger har en strategi for dette arbeidet. Dette kommer i tillegg til at regjeringen Støre har fjernet viktige virkemidler i den boligsosiale politikken, blant annet Husbankens tilskudd til utleieboliger for vanskeligstilte. Disse medlemmer påpeker videre at Stortinget våren 2024 vedtok å gjennomføre dette tilskuddet, men at regjeringen ennå ikke har fulgt opp dette vedtaket.

Disse medlemmer mener at Husbanken har en viktig rolle i det boligsosiale arbeidet, og viser til at regjeringen Solberg var tydelig på at Husbanken må være et effektivt og treffsikkert hjelpemiddel for å hjelpe de svakeste inn på boligmarkedet. Tallene viser at den gjennomsnittlige startlånsutbetalingen økte fra litt over 600 000 kroner til 1,8 mill. kroner fra 2013 til 2021. Samtidig økte også antallet barnefamilier som mottok startlån.

Disse medlemmer viser for øvrig til Høyres forslag og merknader i Innst. 327 S (2023–2024), jf. Meld. St. 13 (2023–2024), der Høyre hadde flere forslag for å få flere inn på boligmarkedet, som regjeringspartiene Arbeiderpartiet og Senterpartiet stemte ned.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Sosialistisk Venstreparti og Rødt fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen utarbeide en ny nasjonal boligsosial strategi.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Senterpartiet viser til at man har fått kort frist til å behandle representantforslaget. Disse medlemmer viser til at forslaget som behandles, ble fremmet etter fristen for å kunne påregne behandling denne sesjonen.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener det ikke er nødvendig å utarbeide en ny boligsosial strategi. Disse medlemmer mener det viktigste tiltaket for å få ned boligpriser og øke muligheten for at folk får muligheten til å eie en bolig, er at det bygges nok boliger. Disse medlemmer vil påpeke at handlingsplaner og strategier ikke bidrar til å løse problemet, men politiske tiltak. Disse medlemmer viser til at Fremskrittspartiet har fremmet forslag om flere tiltak for å få fart på boligutbyggingen, som vil være et godt tiltak for å flere inn på boligmarkedet, i Innst. 339 S (2024–2025), jf. Dokument 8:183 S (2024–2025).

Medlemene i komiteen frå Sosialistisk Venstreparti og Raudt støttar forslaget og er einig med forslagsstillarane i at tiltaka i Meld. St. 13 (2023–2024) Bustadmeldinga ikkje på nokon måte er tilstrekkelege for å møte utfordringane med aukande bustadløyse for dei mest utsette gruppene i Noreg. Desse medlemmene meiner at utfordringane med å skaffe tilstrekkeleg mange rimelege bustader til alle som treng det, og særleg til dei som slit mest med å skaffe seg og halde på ein trygg bustad, tilseier at det bustadsosiale arbeidet bør trappast kraftig opp. Desse medlemmene viser til Kirkens Bymisjon sitt høyringsinnspel og rapporten «Boligsosialloven, papirlov eller boligsosialt løft?» der det blant anna står å lese:

«Kommunene ser ut til å ha fått loven i fanget uten særlig opplæring eller ressurser til implementering. Det er vanskelig å få vedtak, og kommuner bruker lang tid på å behandle søknader.

Våre funn illustrerer likevel at det trengs rask og målrettet innsats for å forhindre at loven ender som en «papirlov» uten reell betydning»

«Tilgang til bolig er lite regulert og rettighetsfestet sammenlignet med andre velferdsområder, som skole, utdanning og arbeid. Det boligsosiale feltet svekkes til tross for at vi vet at en trygg, varig og egnet bolig er grunnleggende for å leve et godt liv. En dårlig eller ustabil bosituasjon får store ringvirkninger for helse, rehabilitering, velferdstjenester og arbeid.»

«De sosiale skillelinjene knyttet til bolig og boforhold er store, og de øker. Mange bor under dårlige forhold og i lite egnede boliger, og med dyrtid og økende økonomisk ulikhet er det flere enn før som strever med høye boutgifter. Det er stort press i det private leiemarkedet, og stor mangel på offentlige boliger og tilrettede botilbud, særlig i de større byene. Samtidig har det manglet en målrettet politisk innsats og prioritering av feltet. Norge bruker en mye mindre andel av statsbudsjettet til boligsosiale tiltak enn et gjennomsnittlig OECD-land. Det er ikke vedtatt noen ny boligsosial strategi etter at den forrige gikk ut i 2024.»

«Riksrevisjonen fastslo i en rapport fra 2025 at bostedsløshet blant personer med alvorlig samtidig rus- og psykisk lidelse er et stort og økende problem. Mynighetenes håndtering av problemstillingen ble karakterisert som sterkt kritikkverdig. Det er stor mangel på egnede boliger, og denne gruppen nedprioriteres systematisk ved tildeling av kommunale boliger. Mange har behov for omfattende oppfølging i tillegg til et sted å bo, men får ofte ikke utløst bistanden de trenger fra det offentlige.»

Desse medlemmene viser til NRK sitt dokumentarprosjekt Psyk: Sendes hjem i krise. Desse medlemmene meiner reportasjen tek opp eit viktig problem med at nedbygginga av døgnplassar innan psykiatrien har vore med på å forverre situasjonen for dei mest vanskelegstilte på bustadmarknaden. Dette er personar som gjerne har eit samansett stort hjelpebehov der økonomi, rus og psykiatri er underliggende og forsterkande faktorar som er med på å forsterke og skape utrygge og dårlege bustadforhold. Ein trygg busituasjon er heilt grunnleggande for at den andre hjelpa skal vere hensiktsmessig, og desse medlemmene meiner ny bustadsosial lov ikkje er nok for å løyse denne gruppa sine bustadbehov.

Desse medlemmene meiner at både ny husleigelov, strengare regulering av kortidsutleige og bustadmarknaden, styrking av Husbanken, betre oversikt over bustadmassen og ein nasjonal bustadplan med strategi for å møte dei ulike utfordringane folk har i bustadmarknaden, slik Sosialistisk Venstreparti og Raudt har føreslege gong på gong i denne stortingsperioden, kunne, om Høgre, Arbeidarpartiet og dei andre partia hadde støtta forslaga, gjort at ein kunne ha vore godt i gang

med heilt nødvendige tiltak, og at ein såleis kunne unngått denne hastehandsaminga av ei sak om ny bustadsozial strategi.

Desse medlemene meiner, slik som Kirkens Bymisjon også peiker på, at strategi og planar er viktige, at desse planane må fylgjast opp med midlar til å gjennomføre tiltak i den dyrtida landet er inne i. Desse medlemene viser til forslaga Sosialistisk Venstreparti og Raudt er saman om i Kommuneproposisjonen 2026 om å styrke kommuneøkonomien, betre toppfinansieringsordninga for ressurskrevjande tenester, og dessutan dei mange bustadpolitiske forslaga partia har fremja i perioden 2021–2025. Desse medlemene viser også til at Sosialistisk Venstreparti har fremja forslag om å grunnlovfeste retten til bustad i Dokument 12:28 (2023–2024). Desse medlemene viser til Raudt og Sosialistisk Venstrepartis merknader og framlegg i Innst. 85 L (2022–2023), jf. Prop. 132 L (2021–2022) Lov om kommunenes ansvar på det boligsosiale feltet.

Desse medlemene meiner at i tillegg til ein ny bustadsozial strategi er det nødvendig også å finne effektive måtar å regulere og skattlegge kortidsutleige på, slik at ikkje stadig meir kapital søker til bustadsektoren med mål om «hotelldrift» og rask profitt, slik at bustadprisane stig endå meir. Desse medlemene meiner at det er viktig å utvikle ein ikkje-kommersiell utleigesektor med pris- og kostnadskontroll og prioritert utleige til låginntektsgrupper som i dag ikkje nyt godt av store skattefordelar som huseigarar. Desse medlemene viser til at det er godt bevist at ein utrygg, dårleg busituasjon og stadige flyttingar gir dårlege bu- og oppvekstmiljø og påverkar både psykisk og fysisk helse negativt.

Desse medlemene meiner at situasjonen på det bustadsoziale området er kraftig forverra av dei makroøkonomiske endringane som har kome som ei fylgje av utanomnasjonale hendingar som krigen i Ukraina, auka energiprisar og uro i verdshandelen dei siste tre åra. Desse medlemene viser til at auken i talet på huslause ikkje er eit særnorsk fenomen. Desse medlemene viser til rapporten «Inadequate and unaffordable housing in Europe» av Hans Dubios og Sanna Nivaoski, presentert på EUs nettside Eurofound, der det står:

«It is essential for policymakers to consider groups in vulnerable situations in all tenures. For example, findings show that 46 % of private rental market tenants feel at risk of leaving their home in the next three months because they can no longer afford it and in most

of the countries where over half the population are homeowners without a mortgage, around one quarter are still at risk of poverty.»

«Housing First policies are largely successful in keeping people out of homelessness and need to be scaled up across the EU. It is critical that such housing be independent, stable and truly unconditional on engagement with support services to ensure that access to housing is guaranteed.»

Desse medlemene meiner nokre av dei bustadpolitiske problema både i Noreg og i andre land heng direkte saman med effekten av liberaliseringa av bustadmarknaden som har funne stad etter 1980, og som har ført til kraftige prisstigningar på eigedom i dei større byane. Prisveksten har vore mykje større enn lønsveksten, og det har gjort bustadmarknaden til ei forskjellsmaskin. Store auka økonomiske forskjellar fører til meir utanforskap, uhelse og klassesdelte byar. Samanhengane er komplekse. Det er difor naudsynt, men ikkje nok å få på plass ein bustadsozial strategi. Ein må også ta strukturelle grep i lovgjeving og økonomi som sikrar trygge bustader til alle utan å auke risikoen for kraftige bustadprisfall.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Høyre, Sosialistisk Venstreparti og Rødt:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen utarbeide en ny nasjonal boligsosial strategi.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene i komiteen fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Framskrittspartiet.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og råar Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 8:279 S (2024–2025) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Anne Kristine Linnestad, Ingunn Foss, Mudassar Kapur, Tone Wilhelmsen Trøen og Erlend Svandal Bøe om ny boligsosial strategi – vedtas ikke.

Oslo, i kommunal- og forvaltningskomiteen, den 12. juni 2025

Sverre Myrli

leder

Siri Gåsemyr Staalesen

ordfører

Stortingets kommunal- og forvaltningskomite
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref
25/2360-2

Dato
5. juni 2025

Svar på dokument 8:279 S (2024-2025) Representantforslag fra stortingsrepresentantene Anne Kristine Linnestad, Ingunn Foss, Mudassar Kapur, Tone Wilhelmsen Trøen og Erlend Svardal Bøe om ny boligsosial strategi

Jeg viser til brev av 26. mai 2025 fra Kommunal- og forvaltningskomiteen. Jeg er invitert til å vurdere Dokument 8:279 S (2024–2025) «Representantforslag fra stortingsrepresentantene Anne Kristine Linnestad, Ingunn Foss, Mudassar Kapur, Tone Wilhelmsen Trøen og Erlend Svardal Bøe om en ny nasjonal boligsosial strategi».

Jeg vil først takke for at representantene engasjerer seg på dette viktige området.

Jeg er i likhet med forslagsstillerne bekymret over økningen vi nå ser i antall bostedsløse, og at bruk og behov for midlertidig botilbud øker. De årlige tallene i KOSTRA forteller oss om en stor økning i bruken av midlertidig botilbud og at mange av oppholdene strekker seg over lang tid. Husbanken anslår, etter dialog med de største kommunene, at det i 2024 var 500 flere bostedsløse enn i 2023. Jeg er særlig bekymret for den store økningen blant barnefamilier som oppholder seg i midlertidig botilbud og at de bor i de midlertidige botilbudene over lenger tid. Jeg kan forsikre Stortinget om at jeg følger utviklingen tett.

Vi ser nå endringer i samfunnet som gjør at vi må intensivere innsatsen overfor utsatte grupper på boligmarkedet. Mange kommuner melder om at flere av innbyggerne trenger hjelp til å skaffe seg en egnet bolig, og at det er vanskelig å finne boliger i et allerede presset leiemarkedet. Økt rentenivå, bosetting av svært mange flyktninger og lav boligbygging bidrar til å øke utfordringene.

Noen personer har særlige utfordringer som gjør at boligsosiale tiltak og virkemidler ikke er tilstrekkelig for å oppnå en god og trygg bosituasjon. Dette gjelder mange av de bostedsløse,

noe Riksrevisjonen nylig pekte på i rapporten om helse- og velferdstjenester til personer med samtidig rusmiddellidelser og psykiske lidelser. Det er for eksempel for mange som blir bostedsløse når de skal skrives ut fra institusjon eller løslates fra fengsel, etter tiltak i barnevernet eller etter opphold på krisesenter. Det er også for mange som blir boende for lenge i et midlertidige botilbud uten at de får et tilbud om en varig bolig. Husbanken utreder derfor i disse dager hvordan vi gjennom Kobo (fagsystem for kommunale boliger og boligsosialt arbeid) kan bedre samarbeidet mellom velferdssektorene, sikre bedre brukerreiser og i større grad forebygge at folk bli bostedsløse. I tillegg har jeg vært i dialog med Gatejuristen, Kirkens Bymisjon og andre om behovet for å veilede kommunene bedre om hvordan de kan oppfylle pliktene i boligsosialloven på en god måte. Dette vil jeg følge opp.

Representantene foreslår å utarbeide en ny nasjonal boligsosial strategi. Jeg mener at vi allerede har tydelige nasjonale prioriteringer for den boligsosiale politikken. I *Bustadmeldinga* fra i fjor la regjeringen fram fire innsatsområder for boligpolitikken. Disse er:

1. Flere skal få mulighet til å eie egen bolig
2. Leiemarkedet skal være trygt og forutsigbart
3. Ta vare på boligene vi har og bygge de vi trenger
4. Forsterket innsats for dem som ikke selv klarer å skaffe seg eller beholde en egnet bolig

For å lykkes med å gi de mest vanskeligstilte et trygt og godt botilbud må vi se de fire innsatsområdene i sammenheng. Vi må for det første sørge for at vi bygger nok boliger, og regjeringen har derfor satt et ambisiøst mål om å igangsette bygging av 130 000 boliger innen 2030. I tillegg gjør vi flere grep for å øke botryggheten og tilbudet i leiemarkedet. Vi fornyer blant annet husleieloven og bygger flere studentboliger. Bostøtten er styrket og flere får startlån. Når det gjelder innsatsområde for dem som ikke selv klarer å skaffe seg bolig eller beholde en egnet bolig, har vi satt to delmål:

- Bostedsløse skal raskt få tilbød om varig bolig. Barn og unge skal prioriteres.
- Ingen skal bli bostedsløse etter løslating fra fengsel, etter utskrivning fra institusjon, eller etter opphold på krisesenter eller etter tiltak i barnevernet.

Siden 2004 har arbeidet med bostedsløshet vært forankret i ulike nasjonale strategier. Vi har god kunnskap om tiltak som virker for å forebygge og hjelpe folk ut av bostedsløshet. Vi vet at samarbeid på tvers av velferdssektorene, og vedvarende og langvarig innsats, er viktig for å lykkes. Videre må det boligsosiale arbeidet være godt og tydelig forankret både administrativt og politisk i kommunene. Innsats for å forebygge og hjelpe folk ut av bostedsløshet må bygge på erfaringer og tiltak vi vet har effekt.

Kommunenes boligsosiale ansvar ble tydeliggjort i boligsosial lov som ble iverksatt i 2023. Husbankens nye digitale fagsystem for kommunale boliger og boligsosialt arbeid, Kobo, gir kommunene god systemstøtte i arbeidet med å følge opp loven. Kobo gjør det også enklere for innbyggerne å finne og søke kommunal bolig, og for kommunene gjør Kobo lettere å tildele og finne en egnet bolig til den enkelte boligsøker. Husbanken er tett på kommunene i det boligsosiale arbeidet, og finansierer også boligsosiale prosjekter i regi av frivillige

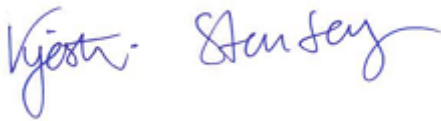
organisasjoner. Jeg vil videre invitere bruker- og interesseorganisasjoner på det boligsosiale feltet til faste møter med meg om disse problemstillingene.

Jeg deler representantenes ønske om strategisk og god innsats mot bostedsløshet. Dette mener jeg er godt ivaretatt gjennom målene og tiltakene i Bustadmeldinga, som er forankret i Stortinget og operasjonalisert i Husbankens tildelingsbrev. Husbanken har med seg disse målene og tiltakene i sitt samarbeid med kommuner og andre. Min viktigste prioritet på dette området er å følge opp målene og tiltakene vi allerede har, og vurdere behovet for nye tiltak som kan gi raskest mulig resultater for de det gjelder.

Jeg vil legge til at vi veldig gjerne skulle ha gjennomført en ny nasjonal kartlegging av bostedsløse i november 2024. utfordringer knyttet til personvernbestemmelser for innsamling og bruk av data i arbeids- og velferdsforvaltningen gjorde at kartleggingen i 2024 ble utsatt. Vi jobber nå sammen med Arbeids- og inkluderingsdepartementet med å finne en løsning slik at vi kan gjennomføre ny kartlegging.

Jeg vil avslutningsvis understreke at boligpolitikken er høyt prioritert av regjeringen, og at vi vil holde Stortinget oppdatert om status og tiltak i de årlige budsjettproposisjonene.

Med hilsen

Kjersti Stenseng

